

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

11 listopada

№ 97.

Rok 1922.

Treść: 890. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 października 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską niektórych dekretów, ustaw i rozporządzeń, obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach wojskowych	1619
891. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 października 1922 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od soli jadalnej na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego.	1620
892. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 października 1922 r. o podwyższeniu dodatku za wysługę lat dla wojskowych zawodowych	1621
893. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 23 października 1922 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od wywozu gęsi	1621
894. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 8 listopada 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.	1621

890.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 października 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską niektórych dekretów, ustaw i rozporządzeń, obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej w sprawach wojskowych.

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 26 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, święciańskiego, oszmiańskiego, trockiego i brastawskiego, rozciąga się moc obowiązująca:

1) tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 28 października 1918 r. (Dz. P. P. P. № 13, poz. 28);

2) dekretu w sprawie niektórych zmian w tymczasowej ustawie o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 16 stycznia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 8, poz. 119);

3) ustawy z dnia 7 marca 1919 r. w przedmiocie poboru roczników 1896, 1897, 1898, 1899, 1900 i 1901 (Dz. P. P. P. № 22, poz. 234);

4) ustawy z dnia 15 czerwca 1920 r. w przedmiocie powszechnego poboru rocznika 1895 i 1902,

poboru byłych podoficerów, urodzonych w latach 1890 — 1894 włącznie i poboru byłych szeregowych, urodzonych w latach 1885 — 1894 włącznie, którzy w armjach obcych, względnie w wojsku lub w formacjach polskich służyli w oddziałach jazdy, konnej artylerji i konnej straży granicznej (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 48, poz. 298);

5) ustawy z dnia 17 czerwca 1919 r. o spisie oficerów (Dz. P. P. P. № 50, poz. 325);

6) ustawy z dnia 17 listopada 1919 r. o spisie podoficerów (Dz. U. R. P. № 92, poz. 499);

7) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 22 września 1920 r. w przedmiocie ćwiczenia poborowych niewcielonych do szeregów wojskowych (Dz. U. R. P. № 92, poz. 611);

8) ustawy z dnia 11 lipca 1919 r. normujące stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej (Dz. P. P. P. № 59, poz. 357);

9) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 października 1919 r. (Dz. U. R. P. № 87, poz. 474); celem wykonania ustawy z dnia 11 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 59, poz. 357), normującej stosunki służbowe funkcjonarjuszy państwowych podczas pełnienia służby wojskowej;

10) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1920 r., uzupełniającego rozporządzenie z dnia 20 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 87, poz. 474), wydane celem wykonania ustawy z dnia 11 lipca

1919 (Dz. P. P. P. № 59, poz. 357), normującej stosunki służbowe funkcjonariuszy państwowych podczas pełnienia służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 57, poz. 352);

11) rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 22 września 1920 r. o wzmiankach w aktach zejścia osób zabitych, przez nieprzyjaciela lub zmarłych wskutek okoliczności wojennych (Dz. U. R. P. № 92, poz. 610);

12) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. o zasiłkach wojskowych dla rodzin osób, pełniących służbę w Wojsku Polskiem z poboru i ochotniczo (Dz. U. R. P. № 63, poz. 418);

13) ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o zabezpieczeniu bytu rodzinom osób, pełniących ochotniczo, lub obowiązkowo służbę wojskową (Dz. U. R. P. № 62, poz. 403);

14) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 11 sierpnia 1920 r. w przedmiocie zobowiązań pracodawcy wobec robotników i pracowników pełniących służbę czynną ochotniczo w Wojsku Polskiem oraz ich rodzin (Dz. U. R. P. № 81, poz. 539);

15) dekretu z dnia 2 stycznia 1919 r. o używaniu wojska w wypadkach wyjątkowych (Dz. P. P. P. № 1, poz. 80);

16) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 1919 r. o sposobie użycia wojska dla zabezpieczenia porządku publicznego (Dz. P. P. P. № 35, poz. 276);

17) ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. o osobistych świadczeniach wojennych (Dz. U. R. P. № 67, poz. 401);

18) ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. o powołaniu pracowników kolei, poczty, żeglugi parowej, telegrafu i telefonu do służby w armji (Dz. U. R. P. № 65, poz. 396);

19) ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o powołaniu prawników do czynnej służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 7, poz. 45);

20) ustawy z dnia 11 maja 1920 r. w przedmiocie uznania nazwisk, przybranych podczas służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 42, poz. 251);

21) ustawy z dnia 27 marca 1920 r. o kolejach w czasie wojny (Dz. U. R. P. № 27, poz. 160);

22) ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o pocztach, radiotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny (Dz. U. R. P. r. 1921, № 7, poz. 36);

23) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie poboru roczników 1894, 1893, 1892, 1891 i 1890 (Dz. U. R. P. № 58, poz. 363);

24) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dn. 11 sierpnia 1920 r. w przedmiocie poboru roczników 1889, 1888, 1887, 1886 i 1885 (Dz. U. R. P. № 75, poz. 514);

25) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. w przedmiocie pociągnięcia ludności do osobistych i rzeczowych świadczeń wojennych przy akcji ewakuacyjnej (Dz. U. R. P. № 64, poz. 425);

26) ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o przyznaniu stopni i praw oficerskich weteranom z 1831 r. 1848 i 1863 (Dz. U. R. P. 1920 r. № 2, poz. 5);

27) ustawy z dnia 15 kwietnia 1921 r. w sprawie powołania felczerów do czynnej służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 38, poz. 228);

28) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 r. o podoficerach zawodowych (Dz. U. R. P. № 75, poz. 512);

29) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 r. o majstrach wojskowych (Dz. U. R. P. № 75, poz. 513);

30) rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 11 sierpnia 1920 r. w przedmiocie utraty obywatelstwa Państwa Polskiego, wskutek niespełnienia obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 81, poz. 540);

31) ustawy z dnia 28 lipca 1919 r. o powołaniu aptekarzy do czynnej służby wojskowej (Dz. U. R. P. № 67, poz. 408).

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Kierownik Ministerstwa Poczty i Telegrafów:

Moszczyński

891.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 października 1922 r.

o podwyższeniu podatku spożywczego od soli jadalnej na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego.

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) tudzież art. 1 ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1 Ustanowioną w § 2 niemieckiej ustawy z dn. 12 października 1867 r. (Dz. U. Rzeszy niem. str. 41), obowiązującej na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego — opłatę spożywczą od soli jadalnej podwyższa się z dotychczasowych 2 talarów na kwotę: a) 2750 marek polskich od cetnara czyli 50 klg., względnie do kwoty 5500 marek polskich od 100 klg. soli warzonki, b) na kwotę 4000 marek